

Groeien in geloof

Als je deze *WegWijs* in de bus krijgt is het verenigingsseizoen alweer volop aan de gang, terwijl ik dit stukje schrijf in vakantietijd. Het is hoogzomer. We genieten van het mooie weer, fietsen of wandelen nog een rondje en zitten 's avonds lekker lang buiten. Heerlijk, even geen vergaderingen, bijeenkomsten of verenigingen. Maar ook geen voorstudie, minder artikelen te lezen en minder bijbellezen. Het is dan net of mijn geloof ook een beetje indut.

Met onze bijna-volwassen kinderen hebben we het daarover. Als je op eigen benen komt te staan mag je eigen keuzes maken. Keuzes voor studie en opleiding, voor vriendschappen en verkering, voor woonplaats en studentenvereniging. Maar ook keuzes in kerkgang, tijd voor bijbellezen en gebed. Zonder de regels van thuis is het moeilijk hierin vol te houden. Wat is je geloof dan waard. Gelóóf je eigenlijk nog wel...

We willen onze kinderen het geloof zo graag meegeven, maar ze zullen op enig moment hun eigen keuzes moeten maken.

En mijn eigen geloof, hoe staat het daarmee als het in vakantietijd zomaar indut? Hoe minder tijd ik maak voor bijbellezen en gebed, hoe meer God op afstand komt te staan in mijn leven. En ik ben vast niet de enige bij wie dat zo werkt....

We hebben elkaar hard nodig om samen te groeien in geloof. Om elkaar te stimuleren in bijbellezen en schriftstudie. Om elkaar te bemoedigen en aan te sporen.

Bovenal hebben we Gods genade en liefde, zijn Geest nodig om te volharden in geloof, hoop en liefde. Wij én onze kinderen en volgende generaties. Tot Christus terugkomt. Maranata!

Katrien Janssens-Salomons, voorzitter Bijbelstudiebond